

А Въ конецъ, Фаломъ дѣдъ, внегда виѣти къ немъ наданъ
прѣокъ,

Б Егда виѣде къ виѣавіи жеиѣ оуріевѣ, и.

Г Помілъ мѧ, бѣже, по веліцѣи мѣти твоенъ, и по множествѣ
щедротъ твоихъ ѿѣти везваконіе моє.

Д Наипаче ѿмѣи мѧ ѿ везваконіи моегѡ и ѿ грѣхѣ моегѡ
юѣти мѧ:

Е Іакѡ везваконіе моє ѿзъ зиаю, и грѣхъ мої предо мню єсть
виѣдъ.

Ѕ Тебѣ єдиномъ іогрѣшихъ и лѣкаре предъ тобою сотворихъ: іакѡ
да ѿправднши сѧ во словесѣхъ твоихъ и побѣднши, внегда ѿднти
ти.

З Се бо, въ везваконіихъ зачать єсмь, и во грѣхѣ роди мѧ
мати моѧ.

И Се бо, истина возлюбилъ єси, везвѣстна я и тѣнила премѣросты
твоѧ мѧила ми єси.

Л Укрошиши мѧ ѹсвѣтомъ, и ѿчищисѧ: ѿмѣши мѧ, и паче
снѣга оубѣлюисѧ.

Т Слѣдъ моемъ даенъ радость и веселіе: возрадѹютса кости
имирѣнныя.

Л Оврагти лице твое ѿ грѣхъ моихъ и всѧ везваконіе моѧ
юѣти.

Б Сердце чисто изнѣди во мнѣ, бѣже, и дѣлъ праѣ ѿбнови во
ѹгробѣ моенъ.

Г Не ѿвѣржи мене ѿ лицѣ твоегѡ и да я твоегѡ спаси
и мене.

Д Воздашь ми радость спасенїя твоегѡ и да омъ вѣнчимъ оутвердн

МѢ.

ЕІ Налѣчъ веззакѡнныѧ пѹтѹмъ твоимъ, и нечестиви и в тебѣ
ѡбралиѧ.

ИІ Извѣбни мѧ ѿ кроbенї, бѣже, бѣже спасенїю моегѡ: возрадѹєтсѧ
ѧзыку моему праbдѣ твоенї.

ЗІ Где, огнѣ мои ѿвѣрзенї, и огнѧ мои возвѣстѧтъ хвалѹ
твою.

НІ Іакѡ аще бы востхотѣлъ сѧ жертвы, дѣлъ быхъ огнѧ:
весоожжениѧ не блговолиши.

ДІ Жертва бѣгѹ аѹхъ сокрѹшениѧ: сеидце сокрѹшено и смиренно бѣгѹ
не огниниженї.

КІ Огблжн, где, блговоленїемъ твоимъ ишна, и да возніждѹетсѧ
истинны іеромискїѧ:

Ка тогда блговолиши жертвѹ праbды, возношенїе и
весоожегаbмла: тогда возложатъ на олтарь твои пелцы.